

„Edinost“

Iz tega enkrat na dan, razen nedelj in ponedelj, ob 4. uri zvečer.

Naročnina znaša:

za celo leto 24 kron
za pol leta 12 „
za četrt leta 6 „
za en mesec 2 kroni

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamezne številke po 6 stotink (3 nč.); avsen Trsta pa po 8 stotink (4 nč.).

Telefon št. 879.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglast

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana osemravnica in javne zahvale domači oglasti itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglaste sprejema upravnništvo. Naročnino in oglaste je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravnništvo, in sprejemanje luseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinost“

1. tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu

Tudi nekoliko misli.

(Dopis.)

Ali ne ustrašite se, gospod urednik! Ne bom Vam govoril ni o doktorju Šusteršiču, ni o kranjskih bojih. Upam torej, da ne bo zamere. Potolaživši vas, hočem takoj začeti s pripovedovanjem svojih »misli«.

Slovenci smo majhen narod. Slovence nima sreče... To so — fraze, tako obrabljene, kakor frak malomestnega filistra. Neštevilokratno našim ljudem v ustih. Vsaka stvar mora imeti svoj namen. To se pa izgovarja kar tako tja v en dan. Ali tudi te rečenice bi imele svoj pomen, ako bi tisti kaj mislili na njihov pomen, ki jih izgovarjajo. In če bi mislili potem, bi dobili ti stavki tudi namen — poštene ljudi bi vzbujali na delo!

Slovence ima povsod nesrečo, pravijo. Da, dosti je nesreče na svetu, ali čeprav je je toliko, pa le ne more pripravljati ljudi do premišljevanja: kdo je kriv teh nesreč, da-li tudi oni sami ne nosijo malo te krivde na sebi? Prihajajo mi na misel Kette in neštevilo slovenskih mladeničev. Lahko je kričati in jadikovati na njihovih grobeh, lahko vzdihovati, da Slovenci nimajo sreče! Pred bi jim bili pomagali, pred. In ob prvi naslednji priliki pa taki žalovatelji nastopajo s kupicami v rokah in z navdušenjem v očeh. Kako se vjemajo to?

Če smo nesrečni, čemu se potem veselimo, mesto da bi delali?! Če se pa veselimo z zavestjo, da fraziramo, potem nam pa ni treba tožiti, ker krivi smo si nesreče sami! — Površnost se nas drži in vseh konceh in krajih. Skrajni čas bi že bil, da bi brzdale svoje jadikovanje in svoje navdušenje in da bi potrosili rajše svoje sile v to, da bi sebe in druge naganjali na delo. Ni slabšega na svetu, nego površen človek. Z vsakim drugim se da shajati, le s takim je težko; težko je drugemu, da ga popravi in sam se tudi težko popravi. Človek, ki nima toliko moralne moči v sebi, da bi se s početkom prevladoval vsaj v malenkostih, potem počasi napredoval in prišel vsaj do spoznanja, da mu treba ljudi, kateri ga pouče in mu pokažejo pot: človek, ki nima te moči v sebi, spada v maso. Tak človek je samo za to tu, da polni predale po statističnih tabelah, da mu je kosček kruha v glavni smoter; in če

dobi tega, pa ga je zgolj banalnost. In mi Slovenci jih imamo dosti takih, ne samo po ulicah, temveč tudi po salonih. Zato pa nam ni mogoče imeti sreče. To se umeje samo ob sebi: kdor nima duševnega obzorja, tistemu so krajevne razmere absolutne, in tisti ljudje, ki živijo tikom okolo njega, ga s svojim življenjem vlečejo za sabo. Nazadnje je tudi on v tropu, ki se poti in trudi, ter daje tako novemu naraščanju vzgled, kakor ga je dal prejšnji rod njemu. To je razvitek političnega, moralnega, kulturnega filisterstva, in to je vzrok naši nesreči. Če je lahko tudi v majhnem telesu velik duh, zakaj bi torej majhen narod ne mogel duševno napredovati? Drug drugega gledati in nič delati: kaj pa, to ni nič, to ne more biti nič, tu ni nikakega uspeha. Kjer se ne seje, tudi žeti ni mogoče. Potem pa prihaja tisti krasni, specijelno slovenski pesimizem, ona pašeta, ki je osoljena tako lepo z — lenoba. Delaj in ne bo časa misliti na pesimizem! Delo, pa ne more biti zastoj! Pametno delo mora imeti vspeh, ker fizični zakon pravi, da se v stvarstvu ne izgublja nobena trohica dela. Delo, se ve, mora biti pametno. Tisto še ni delo, če se človek zaleta, en čas dela, potem pa zopet devlje roki križem in — čaka. K pametnemu delu katerekoli vrste spadati tudi premišljenost in vztrajnost. — Da, mi Slovenci imamo smolo, pa tudi nekako leno omrtvelost, v kateri smo skrajno malenkostni. No, pa da ne bo kdo hud, treba povedati, kaj znači besedica lenoba. Lahko bi me namreč prijeli, češ: saj se vendar mnogo dela! O, res, dragi moji, vi politični otroci, kaj ne, društva pa toliko! Sami ne vemo, kam z njimi. Vsa čast v tem oziru. Prav dobro, da imamo vsaj več predsednikov, podpredsednikov, prvih in drugih odbornikov, njihovih namestnikov itd. itd. tako, da vsaj za Slovence zaslužni možje dobivajo čast in kadilo, katero jim gre. Pod leno omrtvelostjo je pa treba umeti kaj drugega. Kaj, ali ne bi bilo koristno, da bi človek pometel razna društva, jim pobral kapital in začel s tem lepim, sedaj razmetanim kapitalom močno trgovsko podjetje. Da, dobro bi bilo to, in marsikateri bi mi pritrdil, da imam prav. Sedaj smo menda skupaj. Ali kaj takega spoznati in potem ne delati, dragi moji, to je po mojem skromnem mnenju največja neznajnost. Rajše imeti ponižne navzore in po njih delati, nego pa delati zoper

svoje prepričanje. A, pa kaj: nič, je že prav, da je tako, da ostane vse pri starem. Čemu treba spremembe in odjedati nemškim agentom, tovarničarjem, trgovcem ljubi kruhek in jim odjemati trgovinsko polje po svojih in po hrvatskih krajih?! Je bolje, da se madžarska obrt razvija, da njeni izdelki poplavlajo Balkan!

To so težave, to. Luk s kruhom in soljo ne smrdi nekaterim ljudem, tako, kakor pa delo in mala zmaga nad lenobo, nad samim seboj, kakor vzgojevanje samega sebe v prid — samemu sebi.

O ti krasna površnost! Človek bi govoril še dalje, pa ljudje mislijo, da se dandanes novinar ne sme verjeti in da se iste tiskajo samo zato, da imajo njih uredniki od česa živeti!!

Tako sodbo o sebi dobivajo navadno uredniki slovenskih listov v plačilo za svoj trud. A baš ti trpiti morajo misliti za to, da drugim ne treba misliti. In vendar tako preziranje. Tudi to je znak slovenske površnosti v presojanju stvari. Saj večina tistih, ki toliko sodijo o naših novinarjih, se niso še nikoli toliko potrudili, da bi si pridobili nekoliko pojma, kaj je dobro novinstvo za sleherni narod, in kaj so mu novinarji, ki v vestnem izvrševanju svoje naloge trosijo ne le svoje duševne, ampak tudi telesne moči!

I. V. Mikroslav.

Kongres slovanskih novinarjev v Dubrovniku.

(Po »Obzoru«.)

(Dalje.)

Po pozdravnem nagovoru dra. Mazzure se je oglašil za besedo župan mesta Dubrovnika, ki je izrekel prekrasnih besed do članov kongresa. Nam ne dopušča prostor, da bi doslovno podali ta lepi govor. Evo vam torej le nekoliko misli! Da more pozdraviti tu predstavljatelj slovenskega novinstva iz vse monarhijske habsburške: to je znamenit izraz slovenske solidarnosti, katerega se veseli Dubrovnik, ker vidi v njem znak novih časov in oznanjevalca boljše bodočnosti. Zasluge Dubrovnika na polju književnosti v minulosti dajejo še danes ugodnih odsevov, a velik odsev je ravno prihod slovanskih novinarjev v

Dubrovnik. Udareci, ki smo jih pretrpeli tekom minolih vekov, nam zabranjujejo, da vam ne moremo nuditi onih udobnosti, kakor bi jih želeli. No, saj je le čudo, da smo še taki po potresu, po požaru, kugi in drugim napadih od narave in od ljudi. Ali med poslednjimi je bila najhuja poplava francoske revolucije. Le-ta nas je zalotila početkom minolega stoletja in je v razburkanih valovih svojih pokopala politično individualnost in državno neodvisnost stare republike dubrovniske. Tako je zginila tista vlada treznosti in razsodnosti, kateri se je posrečalo skozi stoletja, da je na kopnem odvrčala turško silo, na morju pa pohlepnost beneškega leva. Na starodavne zidove Dubrovnika se nista nikdar povzpela ni turški polumeseč ni zastava beneškega Marka. Ali dolge pretrpljene bede so nekako uspavale Dubrovnik in ga zapustile v dolgem mrtvilu, dokler ga ni vzdramilo narodno gibanje, ki je sredi minolega veka objelo vso Evropo. Dubrovnik je pogodil takoj, kje mu je mesto. Nadahnjem s starimi tradicijami za narodno načelo je bil, med mesti, ki leže ob adrijski obali, prvi med prvimi, da povzdigne narodno zastavo in da pozove svoje sinove, naj se zberejo okolo nje. Dubrovnik je umel takoj, kako proces narodne evolucije zahteva od njega, da se postavi na tako mesto.

To je naša minolost. O sedanjosti pa mislim, da je najbolje, da ne sodim o njej in da prepustim sodbo zgodovini. Mesto tega pa mi dovolite prošnjo, da se boste, povrnivši se na svojo vsakdanje delo, tu pa tam spominjali tega našega in vašega mesta ter da boste oznanjali Slovanstvu, da so v njem književnost, znanost in kultura vsake vrste slavile svoje zmagaje že tedaj, ko za neke današnje mogočnike, Slovanstvu nenaklonjene, svet niti znal ni. Pripovedujte, kako je Dubrovnik, potem, ko se je bil povzdignil do nenavadne veličine, zapal svoji usodi, ali mu vendar ostaja velika tolažba, da potniku, ki ga vprašuje za minolost, more ponosno kazati na grobove svojih starih. In prav je bilo tako, — ko je večna Previdnost današnje razmere uredila tako, da ni bilo možno ta III. sestanek naš prirediti v glavnem mestu mile nam domovine, v Zagrebu, v mestu sedanjosti, — da ste iskali zavetišča v mestu minolosti.

Prireditelj kongresa, dr. Mazzura je predlagal na to, naj se odpošljejo brzojavke:

jaz vse vem in vidim, vi pa ste slepi v svoji zlobi.

Ko je osramočeni brezpopovec vstal, se mu je Ciril globoko priklonil.

»Dragi brat, odpusti mi radi Boga, če sem te s čem razžalil... tudi ve, dušice, odpustite mi... Šalaj, morda se ti srdiš na-me, torej odpusti tudi ti.«

»Nä, nä, dovolj...« je zamomljal Šalaj ter se skril v tolpi.

»To je nov način!« se je oglašil glas v tolpi, a je utihnil osamljen, ker ni našel odobrenja.

Nastala je mrtva tišina. Ciril je ustal s težavo ter sel na rob klopi. Polastil se ga je hud kašelj, od katerega se mu je kar vrtele v glavi. Nekdo je iz vrca z žlico zajel vode ter jo podal staremu k licu, ki se je kar dušil od kašlja.

»Napij se... Pojenja ti!«

Drugi sočutni jetnik ga je jel rahlo tepsti po hrbtu, češ, da je to dobro sredstvo zoper kašelj. No, kašelj je pojenja tudi brez teh sredstev. Ciril je razpaljeno glavo priložil k steni ter par minut presedel brez besede. V očeh se mu je stemnilo popolnoma; prestrašen si je mislil, da je že dospela smrt; sree mu je kar umiralo. Jetniki so molčali, kajti bilo je samo slišati, kako so prestopali z noge na nogo.

(Pride še.)

PODLISTEK.

Velik grešnik.

Povest.

Ruski episkop D. N. Mamin - Sibirijak. Posl. Podravnski.

VIII.

Sobana je zahrnela po teh besedah kakor osje gnezdo. Ciril je sedel v svojem kotu; zrl je na vse s svojimi svetlimi očmi ter se krotko smehljaj. Jetniki so ga obstopili kakor živa stena ter se potiskali vedno bliže, potiskaje naprej brezpopovec.

»Torej, brezpopovec, pograbi ga... Čemu ga toliko gledaš... On nam je drag gost, treba mu je postreči...«

»A koliko je dala Avdotija Markovna Kasarju? Nä, povej, sveta duša...«

»Ne dotikajte se ga vi!« se je navidezno potegnil zanj brezpopovec. »Vladika ni takšen, kakor ga slikate. Starec je pravičen v pravem pomenu besede... A kar se ženske tiče — on ni kriv tega. Saj vemo, kakšne so ženske... Avdotija Markovna je bogata in pobožna starka; njej se je smilil starček...«

»A zakaj se jej mi ne smilimo?«

»Vi ne znate svetega pisma, torej se jej ne smilite... Glavna stvar je, da on zna strašiti ženske s svetim pismom: ondi je govor o ognju, peklju in Antikristu...«

Jetniki so se rezali, Ciril pa se je kar skrčil v dve gubi.

»Nä, bodi vam tega dovolj, capini«, je nadaljeval brezpopovec. »Vi ne umete ničesar. Kdo pa ste vi? Kdo neki? Gubitelj duš, tatovi, nasilniki zločinci, on pa je — rešena duša. Evo, kaj je to... On misli samo na rešitev, vi pa se režite... Smilite se mu vi vsi... Dušice, nesrečneži, pravi vam. Ako ga Avdotija Markovna odkupi, pa bo on molil za nas.«

»On stori to... Gotovo!«

»Mi bomo tukaj sedeli, rešena duša pa se bo imela dobro v družbi bogatih bab... In zopet jim natveze, koliko je trpel za staro vero. Njemu je vse to zasluga... Tudi na onem svetu ima pripravljen poseben prostor. A, zakaj molčiš, vladika?«

»Govori, le govori...« je odvrnil Ciril potihoma. »O onem svetu ne vem ničesar, toda kar je tu, o tem dobro govorim. Velik grešnik sem in dobro si povedal, da sem huji od vseh... Ti samo jednega ne veš, dušica: nevednost je hujsa od greha. On, ki vé, da je grešil, tudi vé, zakaj se ima pokoriti, oni pa, ki ne vé, da je grešil, pa tudi ne vé, čemu se pokoriti. V tem poslednjem si ti slabši od mene, dušica...«

»Dobro ga je zavrnil, to je res!«

Brezpopovec je postajal zbeigan, kajti on

Njegovemu Veličanstvu in prvim možem Slovanstva. Predlog je bil vsprejet in odposlane so bile nastopne brzojavke:

I.

Njegovom cesarskom i kraljevskom apostolskom Veličanstvu, najmilostivijem vladaru Franju Josipu

Beč.

Treći kongres slavenskih novinara u Dubrovniku podastire na podnožje Vašeg prijestolja homogeno poklonstvo uz živu želju, da Bog nadari dugotrajnim vekom vladavinu Vašeg Veličanstva i obilnim blagoslovom Vašu vladalačku kuću.

II.

Preuzvišenomu gospodinu, biskupu Josipu Jurju Strossmayeru
Djakovo.

Treći kongres slavenskih novinara na tlu stare hrvatske Atene nije mogao, da se ne sjeti Vaše preuzvišenosti, koja je svojim velenjima i umom oživjela hrvatsku prosvjeto i nastavila djelo slavni Dubrovčana, na diko ne samo hrvatskog naroda, nego celoga slavenstva. S toga Vam želi, da Vas Bog poživi na mnogo ljeta, na diko Hrvata i ostalih Slavena. U ime kongresa predsjednik Chylinski.

III.

Njegovoj preuzvišenosti
Jurju Dunajevskomu
Krakov.

Treći kongres slavenskih novinara u Dubrovniku časti se izraziti Vašoj preuzvišenosti, kao predstavniku i poborniku za načele autonomije raznih država i za jednakost slavenskih naroda čuvstva poštovanja i zahvalnosti.

IV.

Slavnom pjesniku
Henriku Sienkiewiczu
Varšava.

Vama, velikom poljskom piscu, koji ste po celom naobraženom svijetu razširili svjetlost slavenskog genija, mi predstavnici novinstva slavenskih naroda kličemo jednoglasno: živio i slava!

V.

Preuzvišenomu gospodinu
dru. Františku Ladislavu Riegru
Prag.

Treći kongres slavenskih novinara iz slavnog Dubrovnika, Vama slavnom predstavniku jednog slavenskog naroda, junačkih Čeha, zatočniku slobode, neumornom i neustrašivom boru kličemo jednoglasno: živio i slava!

VI.

Veleučenom gospodinu
dru. E. Engelu
Prag.

Vama, staromu i neustrašivomu boru za slobodu češkoga naroda, želeći da opeta posvetite svoje junačke sile za izvođenje čeških ideala, mi predstavnici svih slavenskih novinara u Dubrovniku, kličemo: živio na mnoga ljeta!

VII.

Lavu Tolstoju
Jasnaja Poljana.

Vama, najvećem dobrom geniju Rusije, dići celog slavenstva apostolu ljubavi i slobode, kongres slavenskih novinara u Dubrovniku izražuje najdublje poštovanje, harnost i ljubav.

(Pride še.)

Politični pregled.

V TRSTU, dne 17. aprila 1901.

O položaju. V poljskem »kolu« so vznemirjeni na tem, kakor so se začele sukati stvari. Veljaki v klubu so v skrbeh, ko vidijo — tako poroča dunajski poročevalec »Politike« — kako pojema upliv poljskega »kola« na kurz vladne politike in na razvoj parlamentarnih odnošajev. Pa tudi v klubu samem nastajajo nevspešne razmere. Poljaki so bili dosedaj najuplivilnejša stranka, ki je direktno uplivala na politiko in parlamentarno situacijo. V zadnje čase pa jih ne upoštevajo več v dotedanjih meri. Tudi nevspešnost akeije za podržavljenje gimnazija v Tešinu ni povečala ugleda »kola« v parlamentu in v deželi. Mej tem ko je bilo v Galiciji med velikonočnimi prazniki vse polno pojavov za podržavljenje tešinskega gimnazija, pa ni noben poljski poslanec niti poskusil braniti taktike poljskega »kola«. Vodstvo kluba čuti prav dobro, kam je istega dovela pot, na katero je zašel, odkar je g. Jaworski razglašal prejšnjo večino, ali izhoda iz tega nevspešnega položaja ne morejo najti.

Nezadovoljnost, ki vlada v poljskem kolu, odseva tudi iz izjavljanja glasila kluba, lista »Czas«, ki je celo uverjen, da ima vlada za svoje predloge že zagotovljeno — nemško češko večino; in »Czas« ne ve storiti drugega, nego da vlaga ponižno peticijo, naj bi tudi Poljake pritegnili v to večino, ter opominja Čeha, da bi se le po priklopljenju Poljakov imeli zadostno protitežje proti Nemcem.

Kako se menjajo časi. In hitro. Kako dolgo je še temu, ko so Poljaki delili Čehom lekcije o politični taktiki in jih brzdale z grožnjami o nemško-poljski večini. Tolažljivo pa je vsakako, da se je jelo nekaj gibati tudi v poljski javnosti in da ponehuje tisto slepo pokorjenje, ki je vse, kar je ukrenil gosp. Jaworski v svoji velmožnosti, vsprejemalo kakor nekako »višo razodenje«. Gosposi je naj se le naučijo malec gledati tudi — navzdol.

Parlamentarne stvari. Včeraj je zboroval socialno-politiški odsek zbornice poslancev in se je bavil z delavnikom v rudnikih, kakor ga je določiti v predlogi, ki pride v razpravo. Socialistični poslanci so zahtevali, naj se določi 8-urni delavnik. Poročevalec Koliseher pa je predlagal, da delavni čas ne sme presegati 9 ur. Le v izjemnih slučajih, v slučajih neizogibne potrebe je smeti delavni čas podaljšati do 12 ur, o čemer pa resnično delo ne sme presegati 10 ur. Razpravo so danes nadaljevali.

In logični zaključek? O novih členih gosposke zbornice, o teh orjakih na polju znanosti in umetnosti, o teh genijih človeštva, piše nemško-liberalna »Neue Freie Presse« v uvodnem članku od minole nedelje med drugim sledeče:

«Mej imenovanimi ni niti jednega, čegar ime ne bi bilo znano vsemu svetu, večina njih pa zavzirljeje neoporečno prvo mesto v svoji znanosti ali svoji umetnosti in bodo, kakor so Avstriji v čast, tudi v diko gosposki zbornici!» — In proslavivši Ernesta Macha, Teodorja Gomperza, Zumbuscha, nadaljuje nemško-liberalni list:

«Pa tudi Dvořák, po smrti Brahmsa Avstrije najodličnejši skladatelj, in češki pesnik Frida-Vrehlicky ne zaostajata za njimi in bolj, nego ona sama, bo gosposka zbornica povzdignjena po njiju imenovanju. Vprašanje narodnosti in politične pripadnosti potihuje vspricho takim imenom... Dobiček toliko za gosposko zbornico kolikor za vso Avstrijo pomenjajo ta imenovanja. Najplemenitejši izbor vseh narodov, evet naše današnje kulture je po teh imenovanjih pridobljen za našo zakonodajo, in to mora istotako oplojavno delovati na parlamentarizem, kakor plemeniti ljudstvo in mu dajati izgled...»

Redek slučaj, sila redka, da bi iz tega glasila zveneli taki akordi: to je proslava velike ideje človečanstva. To je veliki nauk, da vse človeštvo je ustvarjeno za jeden in isti cilj, da vse, kar je posamični narod storil na polju znanja in umetnosti, je storjeno za skupno človeško kulturo. Sleherni ljudje torej, ki ima v sebi življenske sile in ki v okvirju svoje narodne individualnosti stremi za napredkom in popolnjevanjem, je faktor vseobče kulture! In ako pripoznava nemško-liberalni list, da izbrani duhovi raznih narodov, ki so poklicani sedaj, da bodo oplojavali naš parlamentarizem, oplemenjali ljudstvo in mu dajali lepe izgleda za stremljenje po vzvišenih ciljih, nikakor ne zaostajajo eden za drugim in da so se po svojem geniju povzdignili na enako višino idejalnega naziranja, da so torej povsem vredni eden drugega: kaj moramo sklepati iz tega? Ni li tu nemški list z jednim mahom podrli vso tisto teorijo, katero je baš ta list vedno dosedaj zastopal s fanatično trdovratnostjo?! Teorijo namreč o večini in manjši vrednosti narodov!! Niso li narodi, ki porajajo genije, vredne eden drugega, tudi s a m i v r e d n i e d e n d r u z e g a?! Ako narodi porajajo velike duhove, heroje uma, potem imajo ti narodi tudi vsaki svoj delež na človeški kulturi, a dosledno temu tudi pravico do jednakega vpoštovanja, do jednakega spoštovanja in jednakega uživanja. Vsi narodi smejo torej zahtevati v imenu kulture, v imenu skupnih ciljev človeštva, da jih smatramo jednaki mi! Zaključek pa je ta, da so uprave držav dolžne dajati vsakemu narodu pogoje za čim uspešnejši razvoj v okvirju lastne individualnosti, ker svota vspehov, ki jih dosežajo posamični narodi, sestavlja — človeško kulturo! Kdor torej odteza narodom pogoje in sredstva za razvoj, zagreša zločin na človeštvu: na vseobči kulturi. To je logični zaključek: apoteoza, ki

jo je nemško-liberalni list napisal možem znanosti in umetnosti, pozvanim v gosposko zbornico, je najsijajnejši obrambeni govor načelu narodne jednakopravnosti in najstrožja obsodba programa, pretenzij in vsega dosedanjega delovanja nemških strank v Avstriji.

Nemški prestolonaslednik na Dunaju. Sinoči je bil v ceremonijski dvorani cesarske palače dvorni ples na čast nemškemu cesarjeviču. Ta je ustopil v dvorano ob 8. uri in pol, vodé nadvojvodinjo Marijo Josipino; cesar Fran Josip je vodil nadvojvodinjo Marijo Anuncijato, nadvojvoda Fran Ferdinand pa nadvojvodinjo Valerijo.

Na plesu so bili: diplomatski kor, apostolski nuncij, razni ministri, med njimi tudi ogrski ministrski predsednik Szell, predsedništva obeh zbornic ter drugi dostojanstveniki in visoko plemstvo. Ples se je zaključil proti polnoči. Nemški prestolonaslednik se povrne v Berlin jutri ob 7³⁰/4 uri zjutraj.

Galerija umetnosti v Pragi. »Narodni listy« javljajo, da bo po naučenem ministru, v sporazumljenju z ministrom Rezekom, imenovan za sedaj začasen kuratorij, kateremu bo naloga ta, da se bo posvetoval in sklepal o pripravljanih korakih, ki naj omogočijo, da bo galerija čim prej odprta; zlasti pa bo sklepati o zgradbi lastne hiše in nakupovanju umotvorov. Nadalje mu bo stopiti v pogajanja z dež. odborom kraljestva češkega in občno praško. Dopršivši te priprave bo kuratorij stavil primerne predloge, izdelal se statut za galerijo ter preide ita v last dežele.

Odčitrosrčna beseda. Milanski list »Il corriere della sera« je, poročuje o geografičnem kongresu v Rimu, omenil tudi ogrskega udeleženca tega kongresa, ki je zastopal narod (ogrski) in katerega da veže z italijanskim narodom skupna vez globokega sovražstva do Avstrije. Komentarja menda ne treba. Kaj ne lepi zavezniki Avstriji so ti ljubi Lah, ki sovražijo svojo — zaveznico, avstrijsko državo!

Tržaške vesti.

Novi slovenski inženirji. Z Dunaja smo prejeli: Absolvirani slušatelji dunajske tehnike: gg. Jaroslav Förster, Makso Klodič pl. Sabladski in Rudolf Zajec so dovršili dne 14. in 15. t. m. drugi državni izpit (praktični in teoretični) ter postali inženirji.

Naše neznosne uradniške razmere. In vedno moramo ponavljati staro pesem, kako neznosne so razmere na naših uradih v jezikovnem pogledu. Kaj bi n. pr. rekli Lah, ako bi prišli v katerosibodi oddelek kakega državnega urada in bi slučajno naleteli na uradnika, ki bi ne umel njihovega jezika?! Nam se pa to dogaja dan za dnem! In vendar se izvestnim kompetentnim krogom vse to vidi povsem naravno. Bolj in bolj se nam usiljuje misel, da nas država in nje birokracija smatraji dobrimi samo za to, da plačujemo davke in dajamo vojake. In seveda: narod slovenski je njima le narod — kmetov. Kmet pa plačaj in — molči! No, včasih se sicer naši državni uradi vendar delajo tako, kakor da nas nočejo povsem prezirati, ali, za ono vendar nočejo poskrbeti, ki je glavno: uradnikov, ki bi umeli naš jezik — teh pa nočejo imeti.

In s slovenskimi tiskovinami isti tudi niso preveč radodarni. Ako se hoče naš človek na državnih uradih posluževati svojega jezika, ima sto križev in težav in pripravljen mora biti, da bo moral hoditi križevi pot iz jednega oddelka v drugi, iz jedne sobe v drugo in tretjo itd., dokler — če mu je sreča posebno mila — ne iztakne kje kakega uradnika, ki ume slovenski, če tudi ta večkrat le za silo. Duh in okrožje, ki obdaja človeka v nekaterih uradih, sta podolnoma italijanska, tako italijanska, da se človek mahoma čuti prestavljenega v sosednje kraljestvo. Jaz se v resnici nikjer v Trstu ne čutim tako v laškem »ambijentu«, kakor tedaj, kadar sem po opravkih na kakem državnem uradu. Kdor si hoče na naših uradih prihraniti zamudo časa in izogniti se temu, da ga razni Lahoni v uniformah e. kr. državnih uradnikov ogledujejo kakor kako eksotično bitje, ta mora že zatajiti svoj narodni čut ter lomiti (če tudi slabo) laščino, da se mu uradniki ne muzajo skrivaje. To je slika z naših državnih uradov. Je-li na finančni direkciji v tem kaj bolje? Čitatelj naj blagovoli sam soditi, ko prečita sledeči slučaj:

Neki naš posestnik od sv. Jakoba nam poroča, da je bil včeraj med 9. in 10. uro

zjutraj na finančni direkciji v sobi št. 109, kamor so ga pozvali radi nekega opravka. Potrkal je, stopil notri ter pozdravil v svojem materinem slovenskem jeziku. Odzdravili so mu po stari lepi navadi, seveda italijanski. (Ali čitatelj, zapomni si: to se ni zgodilo ni v Rimu ni v Milanu, temveč tukaj v Trstu! Kaki visoki osebi se bo zdelo to najbrže smešno, no, nam pa je ta stvar še veliko preresna, toliko bolj, ker se to dogaja vedno, dosledno in sistematično). Naš posestnik je nadaljeval slovenski, uradnik je odgovarjal laški in ko je uradnik videl, da je nezmožen, da bi v tem slučaju izvršil svojo službo, ker ne pozna jezika onega dela ljudstva, katero ga po večini vzdržuje, namignil je našemu možu naj gre za njim (na Kitajskem bi se morda na ta način mogli še bolje sporazumeti, da-si ne plačujemo kitajskih uradnikov) in šla sta iskat, ter sta slednjči tudi res srečno našla slovenščine zmožnega uradnika, kateri je mogel opraviti tudi delo svojega nesposobnega kolege. Mi pa vprašamo po vsej pravici: kedaj se vendar enkrat in za vselej in korenito opravi ta neopravičena komoditeta državnih uradnikov italijanske narodnosti, da se njim ne treba niti najmanjše brigati za jezik prebivalstva, katero jih redi? Potem nam še prihajajo viši državni funkcionarji in pravijo, da naj naše ljudstvo zahteva, da se občuje z njim v njegovem jeziku in, da mu bo gotovo ustrezno! Lep je tudi ta nasvet. Ali človeku na vse zadnje vendar ni ravno v zabavo, ako se mora vsikdar, ko prihaja na državne urade, še le pripraviti z različnimi uradniki, ki ne poznajo ali nočejo poznati njegovega jezika. Lahom je lahko: oni lahko rabijo svoj jezik po uradih, ko jim ne le nikdo ne dela ovir in se jim marveč vse sladko laska in jim posluževalno streže. Ali kdor je imel že priliko, da je opazoval obraze laških uradnikov, kadar je stopil naš človek v sobo in pozdravil v svojem jeziku, ta dobi kmalu čisto drugačne pojme o jednakopravnosti našega jezika na državnih uradih! Uboga slovenska raja!

Politični harlekin. Zopet ta prosimo, čitatelj, vzemi današnji »Piccolo« v roko, v katerem boš čital, kako epohalno je poslanec Bennati v socialno-političnem odseku nastopil za osemurni delavni čas v rudnikih. Če hočeš verjeti »Piccolo« moraš misliti, da so drugi členi kar strmeli nad modrostjo, ki jo je Bennati sipal z radodarno roko na vse strani, in da jim je moralo biti, kakor da je zasvetila nad njimi nova blesteča luč. Zlasti da so jasna izvajanja Bennatičeva napravila globok utis na člene leveice in socialiste.

Temu nasproti konstatujemo, da v vsem dolgem poročilu, ki je prinaša o včerajšnji seji list »Neue Freie Presse« (Abendblatt št. 13161) — torej list, ki je skrajno naklonjen Italijanom in ki jih zvesto podpira o vsaki priliki — niti ni omenjeno ime Bennatičeve!! Iz tega sledi, ali da si je »Piccolo« to slavo Bennatičovo enostavno izmislil, ali pa da vsaj vse skupaj neslano pretirava, kakor je to navada tem — političnim harlekinom.

Odmevi zadnjih državnozborskih volitev na Goriškem pred tržaškimi porotniki. Včeraj se je vršila pred tukajšnjim porotnim sodiščem razprava proti Ferdinandu Živcu iz Skopega na Krasu, kateri je bil obdolžen težkega telesnega poškodovanja na Andreju Živcu.

Dne 6. decembra 1900 so bile v Skopem volitve volilnih mož za V. kurijo. Na volitvi sta si stali nasproti liberalna in klerikalna stranka. Načelnik klerikalne stranke, krčmar Fran Furlan je obljubil — kakor pripoveduje obtožnica —, da pristašem svoje stranke, ako bodo izvoljeni klerikalni volilni možje, podari 2 hektolitra vina in eno tele ter jih je povabil, naj se tudi v nasprotnem slučaju zberejo v njegovi krčmi. Volitve so se zaključile ob 11. uri zjutraj z zmago liberalne stranke. Klerikalni volilci so se zbrali v Furlanovi gostilni in so od tam napravili demonstrativen sprevod po vasi, s čemer se je razburjenje volilcev še povečalo.

Ob 3. uri popoldne je šel pristaš liberalne stranke, Anton Živic, mimo Furlanove krčme, kjer so bili zbrani klerikalci, na kar so ga ti, v prvi visti obtoženec Ferdinand Živic, pozvali v krčmo. Anton Živic se je odzval povabilu in je stopil v krčmo, a kmalu je zapazil, da ga mislijo klerikalci napasti; radi tega je vstal in hotel pobegniti, ali navzoči so udrli za njim, ga vrgli na tla in pretepali; med njimi je bil tudi obtoženec Ferdinand Živic. Videvši to, so pristaši liberalne stranke prihiteli svojemu prijatelju na pomoč

in je vsled tega navstal med obema stran-
kama splošen pretep, med katerim je kleri-
kalec Ferdinand Živic stekel za liberalcem
Andrejem Živicem, ga napal z nožem ter ga
večkrat težko ranil, da je Andrej vsled do-
bljenih ran oslepel na jedno oko in se
je, glasom zdravniških izjav, bati, da oslepi
tudi na drugem očesu. Radi tega čina je več-
raj tukajšnje porotno sodišče obsodilo toženca
Ferdinanda Živica na 20-mesečno težko ječo,
poostreno z enim postom vsake tri mesece in
na izplačanje poškodovanemu Andreju Živicu
1000 kron odškodnine.

Obsojenec si je pridržal pravico do priziva.
Za Slovence je ta večerajšnja razprava
zelo zelo poučna. Seveda je to žalosten pouk.
Tu imate dve žrtvi — domačega boja, čegar
oblike so postale take, da podivljajo ljudstvo.
Dve žrtvi so tu tega boja, ki ste obe padli
v največjo nesrečo: jedna je zgubila luč očesa,
ta najdragocenejši dar božji, druga zlato slo-
bodo za mnogo časa — da niti ne govorimo
o fizičnem in moralnem trpljenju enega, o
moralnem trpljenju in sramoti drugega in o
materijalni škodi, ki jo trpita — oba. Lep,
opravičen je boj za načela, ali če ima ohraniti take
oblike in zahtevati mnogo takih žrtev, potem
pa se hočemo mi še nadalje... »izneverjati
načelom«.

Veseliča, ki so jo pevec »Bratovščine
sv. Cirila in Metoda« pri sv. Jakobu prire-
dili minole nedelje v »Narodnem domu« v
Barkovljah, nam je dokazala trojno: prelep
napredek tega pevskega zbora, vrlino njega
pevovodje in simpatije, ki jih uživajo ti peveci
med našimi širšimi sloji. Vse točke programa
so izveli peveci kar najlepše, da je v velikem
številu zbrane občinstvo postajalo vse odu-
ševljeneje od točke do točke. Ta pevski zbor
ima lepega pevskega materijala, ki opravi-
čuje najlepše nade za bodočnost, ako bo
šola v takih rokah kakor je sedaj. Kjer je
združeno tako navdušenje med pevci s tako
spodobnostjo in trudoljubivostjo pevovodje,
kakor sti lastni gospodu V. Kreku, tam ne
more izostati lep napredek. Po naši sodbi pa
sta najlepše uspela Krekov mešani zbor
»Domu« in možki zbor »Ljubezen in pomlad«.
Ne smemo pa pozabiti tudi dvospeva »Na
goro«, v katerem se je bariton pokazal res
peveca s tem, da je tako srečno premagoval
svojo vidno indispozicijo, to je, prehlajen je
bil. O resnem stremljenju tega zbora je pri-
čalo tudi lepo izvedenje šaljivega tropseva
»Novi Salomon«. Občinstvo je kar plavalo v
zadovoljnosti in je izvabilo na oder, v nameček,
tudi zbor ljubih otročičev, ki so toli ljubko
in ubrano zapeli (dvoglasno) nekoliko pesmi,
da nam je bil to res najmilejši »nameček«.
Mladina, ki tako peva našo pesem, je res —
naša nada.

Še enkrat: vsa čast gg. pevcem »Bra-
tovščine sv. Cirila«, z željo: le tako naprej!
Gospodu pevovodji Kreku pa iskreno, od-
krito in zaslužno priznanje! Čast komur
čast!

Teh vrstic pa ne smemo zaključiti, da
ne bi se spomnili vojaške godbe, na kateri
opazamo zlasti na nastopih zadnje čase naj-
resnejšo voljo, da zadovoljuje naše občinstvo:
toliko z vestnostjo v izvajanju, kolikor tudi
v izbiranju točk. Tudi minole nedelje je
svirala točno in skoro same take točke, ki
sezajo našemu ljudstvu v sree. Saj se raz-
zumemo.

Izleti v Benetke. Počenski z nedeljo dne
21. t. m. do preklica bo Lloydov parnik
»Wurmbrand« vsako nedeljo ob lepem vre-
menu prirejal izlete v Benetke. Odhod iz
Trsta ob 8. uri zjutraj, odhod iz Benetk ob
8. uri zvečer. Vožnja traja okoli 4. ure.

Vožnja stane: tja in nazaj 12 kron, samo
tja 8 kron, iz Benetk v Trst 10 lir. Kosilo
ali večerja brez pijače na parniku 2.40 kron.
Ker se dne 22. t. m. otvori beneška razstava,
so dne 21. t. m. izdani tur in retur listki
izjemoma voljavni tudi za eventuelni povratek
z redno vožnjo v ponedeljek dne 22. t. m.
ob 11. uri zvečer.

Nezgodna na morju. Včeraj popoldne
sta se dva častnika vojne mornarice v maj-
hnem čolnu na jadro vozila po morju blizu
svetilnika. Čoln je plul jako naglo, a naen-
krat se je, vsled močnega vetra, nagnil in se
prevrnil. Pazniki na svetilniku so to opazili
in so takoj telefonirali v mornarsko vojašnico
in pilotom. Iz vojašnice so takoj odposlali
rešilni čoln na veslih, piloti pa rešilni jadrenik.
Častnika sta med tem splezala na hrbet pre-
vrnjenega čolna ter stopila potem v čoln od-
poslan iz vojašnice, kateri je prvi priveslal
tja. Kmalu na to so se približali piloti, s
katerih pomočjo so potem zopet obrnili pre-

vrnjeni čoln ter ga peljali k mornarski vo-
jašnici.

Poglavje o ljubezni. Neki redar je pri-
vedel včeraj popoldne na komisariat v za-
gati del Moro 19-letno Marijo B. in 23-letno
Ema P., ker ste se na trgu stare mitnice
sprli radi ljubčeka, katerega je baje jedna od
omenjenih hotela »ukrasti« svoji nasprotnici.
Hoteli sti si ravno seči v lase, kar je stopil
med njiju čuvar javnega reda in tako še
pravočasno preprečil ruvanje las, katero, po
njegovem mnenju, bi ne bilo prav nič vese-
lilo skupnega oboževanca in bi bil isti najbrž
potem primoran obrniti hrbet — obema ple-
šastima konkurentinijama. Ko ja je inspektor
še primerno posvaril, bilo jima je zopet do-
voljeno uživati zlato slobodo.

Pridni učenci. Včeraj popoldne je
redar zasačil dva učenca, katera sta, mesto
da bi bila šla v šolo, kradla v slobodni luki
fige iz nekega žaklja.

Incognito. Na zdravniško postajo so pri-
vedli včeraj o poludne nekega popolnoma pi-
janega mladeniča, ki si je o padcu pobil
glavo. Ko so ga vprašali po imenu, ni hotel
povedati, ter je rekel, da hoče ostati »in-
cognito«.

Ženske med seboj. Ana Menegazzi,
stanujoča v Škednji, sprla in stepla se je z
neko drugo mladenko ter je bila o tem ran-
jena na levi roki.

Kisle pomaranče. Redar je zasačil več-
raj zjutraj 14-letnega Antona K., ko je na
kolodvorskem trgu kradel pomaranče iz za-
boja na nekem vozu.

Kava in sladkor. Včeraj zjutraj so
aretirali v slobodni luki težaka Josipa D., ker
je iz nekega skladišča ukradel 1 kg. kave.
— Nekoliko pozneje so zaprli težaka Antona
F. z Grete, ker je na angleškem parniku
»Austria« istotako ukradel 1 kg. kave.

Slednjič so zaprli še Virgilja N., kateri
je ukradel 4 kg. sladkorja.

Pijan marker. Kapitan parnika »Mar-
gherita« je dal aretirati markerja istega par-
nika, ker, popolnoma pijan, ni hotel servirati
kosila častnikom parnika in je kapitanu, ki
ga je radi tega oštel, pretil s samokresom.

Dražbe premičnin. V četrtek, dne 18.
aprila ob 10. uri predpoludne se bodo vsled
naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za ci-
vilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin:
v ulici Margherita št. 15, hišna oprava; v
ul. delle Legna in ulica Chiozza št. 8, les,
premog, tehtnica in voziček; v ulici S. Mi-
chele št. 7 in v ulici Castaldi št. 5, hišna
oprava; v ulici Sette Fontane št. 24 in v
ulici Solitario št. 13, hišna oprava, motor,
žaga; v ulici Kandler št. 5 in v ulici Sta-
dion št. 8, hišna oprava.

Vremenski vestnik. Včeraj: toplomer
ob 7. uri zjutraj 14.0, ob 2. uri popoldne
20.0 C°. — Tlakomer ob 7. uri zjutraj 753.0.
— Danes plima ob 8.31 predp. in ob 8.20
pop.; oseka ob 2.20 predpoludne in ob 2.29
popoldne.

Občni zbor pevskega društva »Adrija«
v Barkovljah, ki se je imel vršiti prihodajo
nedeljo, se je radi nekaterih nepričakovanih
zaprek odložil na drugi mesec.

**Konsumno društvo, vključena za-
druga z neomenjeno zavezo v Trebčah**
bo imelo dne 21. aprila ob 4. uri popoldne
svoj redni občni zbor v svojih prostorih.
Dnevni red: 1. Letni računi. 2. Čitanje pravi-
lil. 3. Posamični nasveti. Na obilno ude-
ležbo uljudno vabi

O d b o r.

Vesti iz ostale Primorske.

✕ Iz Nakelske županije nam
pišeje dne 16. aprila: Včeraj smo imeli voli-
tev župana in podžupanov za obširno občino
Naklo. Volitve se je udeležilo vseh 24 ob-
činskih odbornikov. Kakor vladni zastopnik
je prisustvoval volitvi g. vladni svetnik dr.
Peter Laharnar.

Županom je bil izvoljen s 7/8 številom
glasov g. Ivan Dujec, posestnik in obrtni-
k iz Zavrha, vrl narodnjak in velik pri-
jatelj svojim soobčinarjem.

Za podžupane so bili po predlogu jedno-
glasno izvoljeni gg.: Franc Perhavec iz Le-
žeč, Andrej Obersnel iz Divače, Ferdinand
Mahorčič iz Naklega, Ivan Bano iz Divače,
Anton Cerkenik iz Kačič, Josip Čepar z
Barke, Franc Cergolj z Mislj in Josip Cer-
kenik s Škofljega.

Torej župan in podžupanje so možje, ki
se bodo ravnali po zlatem geslu: »Bog
in narod!«

Po dovršeni volitvi je g. vladni svetnik
pozdravil izvoljence z navdušujočimi bese-
dami, katerim smo vsi navzoči glasno prit-
jevali. V zaključku svojega dičnega govora
se je poslovil v izbranih besedah, ker to je
bila zadoja volitev, katero je vodil v sežan-
skem političnem okraju; kajti kmalu mu bo
oditi na svoje novo mesto v Bukovini. —
Upajmo, da nam ga ta kronovina kmalu
zopet vrne!

Po slovesni obljubi, ki so jo položili gg.
župan in podžupanje, nam je župan priredil
veličasten prizor. Z ozirom na to, da je imel
g. vladni svetnik, kakor bivši glavar, za našo
občino mnogo zaslug — po njegovem priza-
devanju smo prejeli za uboge trpine do
15.000 K iz državne blagajnice — je predla-
gal g. Dujec, da imenujemo gosp. svetnika
častnim občanom naše občine. Ta predlog
smo vsprejeli velikim navdušenjem in sklenili,
da našemu novemu soobčinarju pošljemo do-
tično diplomu v Černovice.

Gosp. dr. Laharnar se je z ginjenimi
besedami zahvalil na prirejeni mu ovaciji.

Predno smo se razšli, smo izpili čašo
vina na zdravje novega občana, katerega naj
Bog živi še mnogo let!

A v i n.

Vesti iz Kranjske.

* Župnikom v Trnovem pri Il.
Bistrici, kjer je toliko časa častno in v bla-
gor ljudstvu pastiral nepozabni, blagi de-
kan Vesel, je imenovan dr. Josip Kržišnik.
Naša želja bi bila jedino ta, da pokojni de-
kan dobi — vrednega mu naslednika.

Vesti iz Štajerske.

— Celjska »Domovina« od mi-
nolega petka je bila zaplemenjena radi članka
»Bodimo dosledni«, v katerem je člankar po-
zival Slovence, naj vendar enkrat že začno
izvajati načelo »Svoji k svojim« in podpirati
svoje obrtnike. Državno pravdnistvo je vi-
delo gotovo v tem poziv na bojkot nemšur-
skih obrtnikov. Nam pa taka tenkočutnost
državnega pravdnika v Celju noče prav v
glavo, ko se spominjamo, kolikrat so že n.
pr. laški listi tu v Trstu — ne da bi bili
zaplenjeni — ne le odkrito pozivali na boj-
kot naših kmetov in kmetic in na izganjanje
naših obrtnikov in delavcev, ampak so tudi
sub rosa pozivali na dejanske napade. E, se-
veda! Slovenski delavec in obrtnik sta ravno
slovenska, nemški obrtnik in delavec sta pa
— nemška! To pa je ravno razlika, ki ne-
kaj tehta.

— Zavedna mladina. V »Domovini«
čitam, da so fantje iz občine Muršček
in Očeslavei okrajnemu glavarstvu v Ljuto-
meru vrnili pozivnice na nabor, ker so bile
iste nemški sestavljene! S tem se bo menda
vendar prisililo e. kr. okrajno glavarstvo, da
stori to, kar mu je — dolžnost.

Književnost in umetnost.

**Novo delo slavnega hrvatskega ki-
parja Rendića.** V izložbi Sachsove trgo-
vine v namestništveni ulici na Reki je bil
te dni razstavljen doprsen marmornat kip
mlade Heročevke v krasni narodni noši,
katerega je izdelal slavni hrvatski in tržaški
Slovonom znani kipar Rendić. Ljudstvo
si je z velikim zanimanjem ogledovalo to
delo umetniške roke Rendićeve, katero pri-
števajo k najboljšim delom Rendićevim. Kip
je kupil slovenski mecen milijonar, g. Josip
Gorup.

Razne vesti.

Hrvatje v Ameriki. Število Hrvatov, ži-
večih v Ameriki cenijo na približno 200000.
Ustanovili so si društvo »Narodna hrvatska
zajednica«, ki šteje blizu 10000 členov.

Pretep o pogrebu. V Kološvaru si je
neki obrtnik z lastno roko končal življenje.
Množica, ki je bila zbrana na pogrebu, pa je
obdolzila udovo pokojnikovo, da je ona kriva
na nesrečnem činu moža in jo je hotela po-
biti. Med napadalec in branitelj udove je
nastal grozen pretep, v katerem so rabili tudi
nože in so morali orožniki poseči vmes. Mnogo
oseb je bilo ranjenih.

**Zakaj je kitajski poslanik v Petrogradu
bolan?** Kakor pravi vzrok bolezni kitajskega
poslanika v Petrogradu, Yang Yue, pripove-
dujejo francoski listi sledečo dogodbo: Ki-
tajski poslanik je imel pogovor pri ruskem
ministru grofu Lambsdorffu, kjer pa se je

vedel tako razposajeno, da je grof Lambs-
dorff zapovedal slugam, naj ga vržejo po
stopnicah, kar se je tudi takoj zgodilo in je
imelo za kitajskega poslanika tako hude po-
sledice, da leži sedaj v veliki nevarnosti za
življenje.

Zveza oženjenih mož se je osnovala v
Bruslju. Namen te zveze je, nastopati proti
razkošnosti damskih oblek. Žene so ogorčene,
da možje v ogromnem številu pristopajo k
tej zvezi. Bojimo se pa, da se ta zveza tudi
prav hitro razveže, ako pričnejo žene z resno
— obstrukcijo.

Brzojavna poročila.

Ustaja na Kitajskem.

LONDON 17. (B.) Glasom brzojavke v
»Times« iz Pekinga od večerajšnjega dne, so
sklenili tuji poslaniki v pogovoru dne 15. t.
m. o členu 12. skupne note, tičeče se pre-
osnove Tsung-li-Yamena (urada kitajskega, ki
se bavi z vnanjimi stvarmi) in spremembe
dvornega ceremonijela o vsprejemanju posla-
nikov, da na mesto Tsung-li-Yamena za-
snovati ministerstvo za vnanje stvari, ki bo
sestavljeno iz jednega cesarskih princev kakor
predsednika in dveh ministrov, ki bi imeli
direkten pristop pred cesarja. Potem naj bi
imenovali še dva viceministra, katerih jeden
bi moral biti več kakemu tujemu jeziku.

WASHINGTON 16. (B.) Kakor se glasi,
želi Francija nasproti Kitaju uveljaviti ne le
zahteve glede odškodnine narodnega značaja,
ampak tudi take, ki se tičejo katoliških za-
vodov in misijonarjev, vstevši zahteve do-
mačih spreobrnjenecv.

LONDON 17. (B.) Renterjeva pisarna
javlja iz Pekinga: Lin zaseda močno stališče
pri Huilu 120 milj od Poatingu, v ekspe-
dicijo proti njemu odpošlje se 5000 mož
nemških in 3000 mož francoskih čet. Še
druge čete odidejo jutri iz Pekinga. Ekspe-
diciji bo zapovedoval general Gayl. Kitajska
sila znaša baje 10 tisoč moč. Pričakuje se
hudega boja. Kitajsko stališče se nahaja več
milj v mejah onega ozemlja, ki je zveznim
četam od grofa Waldersea določeno kakor
operacijska sfera. Lin se je branil do sedaj
umakniti se ter je izjavil, da, ako žele, da
se umakne, bi storili najbolje, da ga prisi-
lijo v to. Glasom danes došlega poročila od
francozke strani se misli sicer, da se Lin
umika, ali sodi se, da ako je res temu tako,
se umakne za 7 do 8 milj le v ta namen,
da zasede močnejše stališče.

Prva slov. zaloga pohištva

iz odlikovanih in svetovnoznanih to-
varn v Solkanu in Gorici

Antona Černigoj-a

se nahaja

v Trstu, Via Piazza vecchia
(Rosario) št. 1.

(na desni strani cerkve sv. Petra).

Konkurenca nemogoča, ker je blago
iz prve roke.

Aleksander Levi Minzi

Prva in največja tovarna pohištva
vseh vrst.

• T R S T •

TOVARNA:
Via Tesa,
vogal
Via Limitanea

ZALOGA:
Piazza Rosario št. 2
(solsko poslopje)
in Via Riborgo št. 21

Velik izbor tapetarij, zrcal in slik. Iz-
vršuje naročbe tudi po posebnih načrtih.

Cene brez konkurence.

ILUSTROVANI CENIK ZASTONI IN FRANKO
Predmeti postavio se na parobrod
ali železnico franko.

OBUVALA!

PEPI KRAŠEVEC

pri cerkvi sv. Petra (Piazza Rosario pod ljudsko šolo)
priporoča svojo
bogato zalogo raznovrstnega obu-
vala za gospode, gospe in otroke
Poštne naročbe se izvrše v tistem dnevu.
Odpošiljatev je poštne prosta.
Prevzema vsako delo na debelo in drobno
ter izvršuje iste z največjo natančnostjo in
točnostjo po konkurenčnih cenah.
Za mnogobrojne naročbe se priporoča
Josip Stantič
čevlj. mojster

Dunajska filjalka
Bankine vloge na knjižice s 4%.
 Posredovanje, posojila na vred-
 nostne papirje, menični eskompt, vinkuliranje in
 razvinkuliranje obligacij.

Živnostenska banka

na Dunaju, I., Herrengasse 12.

Glavnica v akcijah 20.000.000 K.
 Reservni zaklad nad 7.000.000 K.
Centrala v Pragi.
 Podružnice v Brnu, Plznu, Budejovicah, Pardubicah,
 Taboru, Benešavi, Iglavi, Moravski Ostravi.

Nabirajte že rabljene
poštne znamke vseh dežel in vrst, tudi
 najnovejših. S tem po-
 magate ubogim dečkom pri vzgoji za duhovski stan.
 Lepe nabožne spominke, zlasti križevniške rožne vence,
 svetinje sv. Antona in praškega Jezuita dajo za
 marke. — Pisati in poslati je pisarni „Etelch“ v
 Bregenc (Predaleško).

Po neverjetno nizki ceni
315 komadov
 za samo 1 gl. 85 kr.

Ena elegantna ura s trolejnim jamstvom
 in pozlaceno verižico; 1 krasen ustnik za
 smodke iz jantarja, 1 krasna kravatna špila
 s simili briljantom, 1 jako krasen prstan z
 imit. biseri za gospode ali dame, 1 krasna
 garnitura gumbov za manšete, ovrtnik in
 srajco s patentovano zaporko, 4 žepne rute
 iz pristnega platna, 1 krasna žepna pisalna
 oprava od aklja z angležkim mehanizmom,
 1 krasno toletno zrcalo z etvijem in glavnikom,
 1 krasna pariška broša za dame, najnovejša
 moda, 1 fino vezana beležnica, 20 komadov
 za dopisovalne potrebe, 72 angleških peres in
 še 200 drugih različnih predmetov, ki so v
 hiši neobhodno potrebni. Vse te predmete
 pošilja le še nekoliko časa po poštne pov-
 zetje ali po predplačilu zneska.

Izvozna tvrdka H. SPINGARN — Krakovo.

Poštno predalo 332.

Kdor naroči 2 zavitka, sprejme povrhu
 v dar lep nožič z dvema rezili. Kar ne ugaja,
 denar nazaj.

Jaz Ana Csillag

s svojimi 185 centimetrov
 dolgiimi Loreley-lasmi do-
 bila sem jih vsled 14-me-
 sečne uporabe svoje samo-
 iznajdene pomade. To so
 najslovišče avtoritete pri-
 znale za jedino sredstvo,
 ki ne povzroča izpadanja
 las, povspenjuje rast istih,
 poživlja lasnik povspenjuje
 pri gospodih polno močno
 rast brk ter daje že po
 kratki uporabi lasem na
 glavi kakor tudi brkam
 naraven lesk ter polnost
 in ohrani te pred zgo-
 njim osivljenjem do naj-
 višje starosti.

Cena lončka 1 gl.
 2 gl. 3 gl. 5 gl.
 Pošiljam po pošti
 vsak dan, ako se
 znesek naprej pošlje
 ali pa s poštne pov-
 zetje iz tovarne,
 kamor naj se pošlj
 ljajo vsa naročila.

Ana Csillag
 Dunaj I., Seilergasse 5.

„Pri Karolini“

Gostilna v Škednju št. 31 (pri Remo-
 linu v bližini plavžev (ferriera) se odda
 vsled smrti lastnice takoj v najem.
 Natančneje poizvedbe v pisarni
 Dra. M. Pretner - ja advokata v Trstu,
 Via Cassa di risparmio št. 7

Važno oznanilo!

Podpisani smatra si v dolžnost javiti, da se
 VINA iz VISA, KASTELOV pri SPLITU, ISTRE
 in BELA VINA iz VISA, ki se prodajajo v njegovi
 zalogi, analizovana in stavljenja pod stalno kontrolo
 zavoda za kemično analiziranje, ovlaščena od c. kr.
 avstrijskega ministerstva. Zato se stavlja na vse sode
 in boteljke kontrolna in garancijska znamka št. 137.
 To določbo je izdalo visoko c. kr. notranje mini-
 sterstvo radi pregostega kvarjanja vina, ki stavlja v
 resno nevarnost ljudstvo.

Kdor si torej vkupi vino v moji zalogi, je
 gotov, da se v njem ne nahaja drugih snovi, nego
 da je vino čisto in naravno, da se sme z mirno vestjo
 dajati bolnikom in konvalescentom, ker analizacijski
 zavod stavlja pod svoje varstvo samo ona vina, ki
 so čista in imajo vse potrebno vsebino, ki jo morajo
 imeti najkrajša vina.

CENE:
 Istrski teran liter po 32 novč,
 VINO iz KASTELOV pri SPLITU 34
 VINO iz VISA 34
 VINO iz VISA 34
 VINO Opello 38
 Belo vino iz VISA 40
 Zahtevajte vselej jamstveno znamko.

Josip Tami
 ulica Legna št. 6 (Dvorišče)

Dr. Rosa Balsam Praško domače zdravilo

iz lekarne B. Fragner-ja v Pragi

je že več kakor 30 let obče znano domače
 zdravilo, vzbuja slast in odvaža lahko. Z
 redno uporabo istega se prebavljanje krepi
 in ohrani.

Velika steklenica 1 gl., mala 50 nvč.
 po pošti 20 nvč. več.

varilo! Vsi deli embalaže nosijo
 zraven stoječo, postavno po-
 loženo varstveno znamko.

je staro, najprej v Pragi rabljeno do-
 mače zdravilo, katero varuje in ohrani
 rane čiste, vnetje in bolečine olajša
 in hladi.

V pušicah po 35 in 25 nvč., po pošti
 6 nvč. več.

Glavna zaloga:

Lekarna B. Fragner-ja c. in kr. dvornega zalagatelja „pri črnem orlu“

Praga, Malastran, ogel Spornerejeve ulice.

Vsakdanje poštne razpošiljanje.

Zaloga v lekarnah Avstro-Ogerske, v Trstu v lekarnah: G. Luciani, E. Leitenburg
 P. Prendini, S. Serravallo, A. Suttina, C. Zanetti, A. Praxmarer.

Chief-Office: 48, Brixton-Road, London SW.

A. Thierry-Jevega balzama

50 do 60 kapljic ter pomešajte ga z nekoliko vode da za-
 dobite delujočo in ceneno ustno vodo prijetnega okusa, ki
 utrjuje meso okoli zobov, vzdržuje in odpravlja morebitne
 gnilobe. Pristno le v vseh državah uknjiženo se zeleno
 varnostno znamko „nuna“ in na kovinski kapici
 Vdobja se v lekarnah. Po pošti 12 malih
 ali 6 velikih steklenic 4 krone. Steklenico na poskušnjo z navodilom uporabe in izkazom zalag celaga
 sveta pošilja A. Thierry-ja tovarna v Pregradi pri Rogatcu (Rohitsch-Sauerbrunn).

Ivan Semulič

TRST - ul. Belvedere št. 33. - TRST

priporoča slavnemu občinstvu v Trstu in okolici

kakor tudi po deželi, svojo

bogato zalogo pohištva.

V zalogi ima vsakovrstno pohištvo najfineje in druge vrste,
 iz trdega in belega lesa. Volnene postelje in prodaja volne v
 vsaki množini. Cene so zmerne in postrežba točna in poštena

„Slovenka“

se prodaja v Trstu v naslednjih tobakarnah:

Lavrenčič (na trgu pred vojašnico), na kolodvoru južne železnice, Stanič
 (Molin piccolo), Majcen (ul. Miramar), Chiozza (Žitkova hiša), Ponte della
 Fabbra, Sv. Jakob, Sv. Anton stari. — Cena zvezku 20 novč. (40 stotink.)

Vsebinska 3. zvezka: Emancipacija, Zofka Kveder. — V nebesa, Kazimir
 Tetmajer. — Spomnik možu, Zmagoslava. — Odprto pismo, Ivan Podlesnik. — Zena
 in politika, Rok Drolenik. — Slovenska politična tragedija, Stepan Radič. — O spolni
 vzgoji, Dragotin Lončar. — Nove knjige. — Beležke.

Uredništvo in upravnništvo: Trst, Molin Piccolo 3. II.

Ulica Poste vecchie 16
 vogal ulice Caserma
 pod novo municipalno palačo.

G. GULA

Na zahtevo ceniki.
 Telefon šte. 1082.

priporoča slavnemu p. n. občinstvu svojo dobro sortirano

trgovino

z dezertnimi vini, šampanjcem, Bordeaux, Burgunder, renskimi
 vini, Mosella, italijanskimi, avstro-ogorskimi in paštnimi vini.

Rum, Jamajka, Demerara, Konjak, sladke pijače in razna
 žganja, vse to iz krajev, kjer se prideluje ter od prvih tu- in
 inozemskih tvrdk.

Toči na drobno (od 1/8 litra naprej) rum, Demerard in Ha-
 vano, Marsalo, ciper, moškat, likerje in razna žganja itd.

po najnižjih cenah.

Na izbero: kitajski in ruski čaj prve vrste.

Važno za vsakega!

Razprodaja!

Po nečuvno nizki ceni
 se dobi za samo

2 gl. 95 nvč.

krasna garnitura ob-

stoječa iz

14 krasnih drago-

cenih predmetov

in sicer:

- 1 ura od niklja, Anker remont. (na željo tud posrebr.) z lepo razrezljanim pokrovom, točno urejena s 3 letnim jamstvom in škatljico.
- 1 krasna goldin ali nikljasta okropna verizica s privescim. Pariški sistem.
- 1 goldin-igla, za kravate z imitir. briljanti.
- 1 par gumbov za manšete, znamka »Garantie«.
- 1 garnitura (5 komadov) gumbov za srajce in ovrtnike.
- 1 par uhanov iz pristnega srebra, uradno puncir.
- 1 goldin prstan s krasnim kamenom.
- 1 žepno ogledalo v etviu.

Vseh 14 krasnih in vrednostnih pred-
 metov z uro Anker-Remont vred pošilja le
 za 2 gl. 95 nvč. s povzetjem ali po naprej
 poslanem denarju, trdka

BRÜDER HURVIZ

Krakovo - Stradom 17. - Krakovo

Neodgovarjajoče sprejem v 8 dneh nazaj in
 povrnen denar, vsled česar nima kupec nikakega rizika.

Bogato ilustrovani cenik raznovrstnih drago-

ocenst brezplačno in franko.

Razprodajalci in agenti se sprejemajo.

Vsak kupec vdobi v dar brezplačno krasen

žepni album s 15 razglednicami mesta Krakovo.

Najbolja prevlaka za podove

je Fernolendtov

bliščeči lak za podove

v četero nijansah za mehak les, ki pokrije vsako
 prejšno prevlako, se ne pilepi, se ga lahko opere in
 e trpežnost. Za 10 m. zadostuje 1 kg. po 2 kroni
 v plehasti škatli.

Ces. in kralj. privilegirana

tovarna kemičnih izdelkov

ST. FERNOLENDT

Zaloga:

Dunaj, I Schulerstrasse št. 21

Ustanovljena 1832.

Razpošilja se tudi po poštne povzetje.

Nadaljne specialitete: pisalna in kopirna črnila

nepremočljive masti za usnje, patentovano sredstvo

za ohranjanje podplatov „Vandol“, Kovinska čistilno

zmes, srebrne in zlate čistilna mila, laki za usnje in

bronasti lak kakor tudi vsega sveta najbolje

leščilo (biks)

Cenik pošljem brezplačno poštne prosto

FILIJALKA

G. kr. priv. avstr. kreditnega zavoda

za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na V napoleonih na

4-dnevni izkaz 2 1/4 % 30-dnevni odkaz 2 1/2 %

30- " " 3 1/4 % 3-mesečni " 2 1/4 %

6- " " 4 % 6- " " 2 1/2 %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih ban-
 kovih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse
 v krepot z dnem 24. junija. 28. junija in odnošno
 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

v vredn. papirjih 2% na vsako svoto. V napoleonih

brez obresti.

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropave

Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec

Sibinj, Inomostu, Czovec, Ljubljano, Linc, Olomcu,

Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

bitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predjml.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente

v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih —

provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke

italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem

kursu.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati da

srebrni denar, zlati avstrijski bankovci itd. po pogodbi